

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. Basilicus Imp. cum Imperatrice, cur fame punitus?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

CAPVT VII.

Seueram Famis, sed iustissimam & meritiſsimam esse pœnam.

I.

ST & alia famis caussa. Etenim, quemadmodum nos homines, si quem punire volumus, ferculo, aut cœna priuamus, aut inedia longiore; sic & DEVS cœlum claudit, ne agros irriget, & fame vexari, vel enecari sinit, quos vita indignos iudicat. Exemplum illustre recenſet Procopius de Basilisco Orientalium Imperatore. Anno Domini 477. bellum illi indixit Zeno, iamque infesto eum exercitu petebat; nec prœlium declinauit Basiliscus. Sed suo loco Armatum (sic enim Duci erat nomen) misit, qui militi prœſſet. Vbi amborum copiæ in mutuo conspectu fuere, cum iam tuba expectaretur, starentque vtriusque acies ferro & flammis paratæ, ibi, inopinantibus omnibus, repente Armatum Zenonis se se Ducibus, cum toto tradidit exercitu, & duo diuersa agmina in vnum repente coaluerunt. Mox ea fama Constantinopolim est perlata. Basiliscus accepto tantæ & cladis, & prodicionis nuntio, in templum confugit. Sed serò ibi opem quæsiuit, vbi maximè reus extitit. Nam quia ab orthodoxa fide deficiens in Euthychianam sectam inclinauerat, omnemque vitam pessimis moribus inquinauerat, non solùm omnibus exosus fuit, sed etiam captus, ab Acacio Præsule Constantinopolitano, Zenoni & ipse traditus est. Zeno igitur Basiliscum Imperatorem simul cum vxore ac liberis captiuum in Cappadociam relegauit. Anni hiems tunc erat, & rigebat gelu cœlum. Delicatis autem & frigori inassuetis corporibus intolerabile erat perdurare. Basilisco tamen ac vxori, & ipsis etiam liberis, ex Zenonis mandato, neque vestes, neque cibi concedebantur. Itaque neque foris vestimento, neque intus alimento caleſiebant. Quamobrem frigore, inedia, & rabie, vnà se complexi corporibus, collacrymantes miserè perierunt. Hic finis fuit Imperatoris, ea mors Imperatricis. Nemo dubiter, causſam habuisse tam diræ mortis eum, sine cuius nutu nec passer de tecto, nec de capite nostro capillus cadit. Certè nec Armatum cum toto exercitu eius, sine graui causſa ab illo defecit; & ciues

Constan-

Procop. de bello VVan-
dalar. lib. 1.
& Baron.
tom 6. Anno
477.

Luc. 21. 18.

Constantinopolitani interitum eius misericordissimæ Dei iustitiæ ascripserunt. Nam Basiliscus, non solum in fide fuit inconstans, sed etiam octo menses super annum, tyrannidem exercuit, atque ob insatiabilem auaritiã, omnibus & aulicis, & militibus exosus fuit; & vt Suidas de eo loquitur. pecuniam ab Ecclesiarum Episcopis exigebat, & Acacium Constantinopolis Episcopum prope modum pepulisset, nisi à multitudine eorum, qui Monachi dicebantur, repulsus fuisset, magnaq; pecunia congerenda cupiditate flagrabat, & insigni auaritia præditus erat; vt ne illis quidem parceret, qui viles & sordidas artes exercebant. Quamobrem, propter huiusmodi tributorum exactiões, omnia lachrymarum erant plena. Quod si qui imitatores Basilisci, in hac vita abundantes, fame non pereunt, in altera certè, cum diuite epulone siti æterna, fameq; cruciabantur, & stridore dentium Erisichoniam rabiem testabuntur. Neque vxor Basilisci innocens fuit, vt enim taceam, eam cum Harmato matrimonij iura violasse, quod Suidas in Harmato scribit; certè & ipsa tyrannicè satis in Theodoricum egit, nec credibile est, illi mariti tyrannidem displicuisse. Quare neque mirum etiam est, vtriusque parentis scelus in filijs quoque plexum esse, qui vt impietatis fuerunt, ita & calamitatis hæredes esse meruerunt.

Suidas V.
Basilisc.

Meritò Basiliscum diuina vindicta in hac vita fame extinxit, sed fame dumtaxat paucos puniente. Multò grauior est manus DEI, si homines complures tangit, famemq; aut obsessæ ciuitati, aut totis populis infligit, atque in vniuersam aliquam prouinciam sinit dominari. Cùm Benedad rex Syriæ Samariam obsideret, *Facta est fames magna in Samaria: & tam diu obsessa est, donec venundaretur caput asini octoginta argenteis, & quarta pars cæbi stercoreis columbarum quinq; argenteis. Cùmq; rex Israël transiret per murum, mulier quedam exclamauit ad eum dicens: Salua me, domine mi rex. Qui ait: Non te saluat Dominus: unde te possum saluare? de arca, vel de torculari? Dixitq; ad eam rex: Quid tibi vis? Quæ respondit: Mulier ista dixit mihi: Da filium tuum, vt comedamus eum hodie, & filium meum comedemus cras. Coximus ergo filium meum, & comedimus. Dixitq; ei, die altera: da filium tuum, vt comedamus eum, quæ abscondit filium suum.* 4. Reg. 6. 24.

II.